

Primer, fonaments

El festival Temporada Alta, que acaba aquest diumenge, s'ha marcat el teatre familiar com un dels reptes a defensar

El festival Temporada Alta ha tingut, des de fa temps, una programació adreçada a la canalla. En la d'aquesta edició, ha aconseguit completar el ventall per a peces específiques de cada edat, dels 0 als 12 anys. De fet, el cartell s'ha ampliat fins a l'adolescència amb el *Jo mai* d'Ivan Morales. Bitò Produccions ha arrencat en aquesta edició del Temporada Alta una entitat per integrar al públic interessat en aquesta programació sota el grup La Colla. Avui ja tenen més de 300 inscrits. La Colla, a més d'oferir descomptes en espectacles, també ofereix activitats paral·leles per completar la funció i acabar d'oferir una oferta familiar atractiva i variada. El festival té clar que hi ha moltes altres propostes en què pot tenir l'interès, també, dels fills: és el cas d'*Operetta* o d'*Avner the Eccentric*, per exemple.

Aquest darrer cap de setmana, hi ha les dues estrenes absolutes: *Tripula* de Farrés Brothers i *K.O.L.* de Claret Papiol. Farrés Brothers (avui, 12 h, 16 h i 18 h a la Coma Cros) són una de les referències en el teatre per a tots els públics. Treballen, durant mesos, el plantejament de la dramaturgia i, des de fa uns quants espectacles, van enretirant la presència dels titelles perquè guanyi protagonisme l'actor i, ara, el públic. És una companyia valenta que s'ha atrevit a tractar, amb un cert joc màgic, la violència contra els menors (*O.V.N.I.*), la memòria històrica (*La maleta de l'Agustí*), la pèrdua de memòria dels avis (*Operació A.V.I.*) o la por a perdre's d'un nen en una estació de metro plena de gent (*Un bosc de cames*). Ara, sembla que la canalla entra de ple en l'experiència, en un viatge per dins d'un

globus aerostàtic que fa flaire d'aventura de Jules Verne. Pel que fa a Papiol, és un expert pallasso de text. Company d'escena, en els anys setanta, de Tortell Poltrona, treballa en solitari des del 1988. Ara (diumenge, 18 h, La Planeta), el seu pallasso excèntric és un pagès que opta per deixar de cultivar de la manera tradicional, persuadit per les formes més modernes, que no acaba de comprendre. Papiol és un clown, un adult que reivindica la seva vessant més infantil (el nen que tots portem dins). Per això, connecta perfectament amb la canalla més desimbolta i també amb el record del nen que els pares van ser. La seva ingenuïtat és de pedra picada.

Temporada Alta també ha tingut la presència de la companyia TPO italiana, un grup que presenta a la canalla una acció molt visual i estètica i, sovint, interactiva. Aracaladanza és, possiblement, la companyia de dansa familiar més consolidada. També van ser al festival amb l'aproximació a l'univers pictòric, i lúdic, de Miró. Són espectacles en què la mirada és per als nens, però en què els pares també hi tenen estímuls. Els valencians de Maduixa Teatre es van inspirar, a la vegada, en Joan Brossa. La poesia visual genera moltes oportunitats a l'escena. En el camp del concert de pop-rock per a tots els públics i amb molta interacció inclosa, tenia tots els elements de festa, adreçat, això sí, a nens de 5 a 11 anys. La proposta més petita és la de Concert per a Nadons, una producció que ja van estrenar l'any passat i que ja sovinteja en moltes programacions. Albena Teatre (llegiu crítica) van inspirar-se en un emotiu i eloqüent mite, el de *Kafka i la nina viatgera*. *

E

El festival té clar que hi ha moltes altres propostes en què pot tenir l'interès, també, dels fills

ta

CRÍTICA JORDI BORDES

L'Albena Teatre torna a proposar un espectacle de textura i tendresa. Si del 2007 al 2010 ja van meravellar amb el *Museu del Temps* (que proposava a la canalla ser membres actius, després de sortir del teatre, per fer més universal i íntim aquest museu tan particular), ara la companyia s'inspira en el mite de la nena que rep unes precioses cartes de la seva nina, que viatja. En realitat, és l'excusa improvisada de l'escriptor ignorat en veure la nena plorant pel parc perquè havia perdut la seva nina... Ell s'inventarà que la seva professió és la de carter de nines i, així, s'ho fa venir bé per anar rebent cartes d'arreu del món. Li dona un motiu per investigar cada punt del planeta, cada segell dels punts més allunyats. La ne-

Gotes de tendresa redemptores

Kafka s'il·lusiona per un joc ingenu i es distreu de la propera mort i de la pèrdua

na acceptarà la pèrdua. La mateixa que la seva néta, dècades més tard, haurà d'afrontar per la mort d'aquesta estimada àvia. Aquest conte blanc, tot i l'agror de la pèrdua, redimeix per la seva innocència amb aquestes ganes de guarir un infant.

La narració és molt àgil i efectiva. El paper del violí ajuda a il·lustrar cada país i racó del món allunyat d'aquell parc. L'espai escènic també és preciós i enginyós. En comptes d'arbres, tot és poblat de paraigües que, amb una il·luminació intel·ligent, ofereixen una gran gamma de colors de tardor. Rut Quiles és, a més, la dona abnegada, que reconforta el desconsol de l'escriptor, ja malalt, i que encara no ha aconseguit interessar amb una literatura tan màgica com desola-

Esperit lliure. Avner the Eccentric és una ànima lliure que sap riure's de les convencions i ni tan sols vol acceptar les lleis de la física. S'hi rebel·la. Quan no pugui vèncer, se'n farà còmplice. TEMPORADA ALTA

Ai, si caus; ai, quan caus

Dissabte al vespre, molta canalla va anar a dormir tard a Salt. I és que van assistir amb els pares a la sessió de les 21 hores del pallasso Avner the Eccentric. Aquest artista és un mestre a fer divertit allò que, en la vida real, no ho és. A partir de la tesi que tot el que cau fa gràcia, repta a mirar que no caigui res. I això és el que fa explotar el públic. Perquè, evidentment, la gravetat és un dels elements fonamentals per bastir un quadre divertit. Avner és enginyós i ha tingut tota una vida per experimentar amb la màgia, l'equilibri, la poesia i la interactivitat amb el públic. Això el fa una enciclopèdia de com fer riure el personal, de com evitar que un nen distregui el protagonisme, de com enamorar des de la patxada més banal. Aquest pallasso deu haver trencat molts cors; no cal ser un hipnotitzador per olorar-s'ho. Té un aire de geni boig, d'anar per lliure i de no caure en les temptacions més mundanes. Amb poc, construeix el seu món. El seu és un art pobre perquè, tot i que sempre són d'agrair els dissenys d'il·luminació, les notes musicals i els elements d'atrezzo, en té prou amb una escombra, un barret, la seva canosa i poblada barba i una caixa de llumins. Sap fer un ocell amb papiroflèxia, però aquest element preciós es degluteix de la mateixa manera que el tovalló de paper. Ell, això sí, li imprimeix el ritme amb què aquesta crueltat esdevé un esclat de riallades. Un mestre.

dora. Núria Herrero, per la seva banda, es desplega amb agilitat en els diferents papers (la mare, la filla, la néta...). Finalment, el difícil paper de Kafka l'interpreta Pep Ricart. És tendre quan troba la fórmula per consolar la nena. I jugarer quan va trobant la fórmula per fer que la nena es continuï interessant per un viatge impossible. Potser, en la interpretació, peca de saltar d'aquest espai màgic, per caure quasi immediatament quan deixa la nena en una depressió per no superar aquella dolorosa tos. L'obra aconsegueix que tant canalla com pares s'estremeixin en els mateixos passatges. Quan la respiració de platea va conjuntada és que la funció toca ben endins. *

KAFKA I LA NINA VIATGERA Albena Teatre

Direcció: Carles Alberola i Fernando Bernués

Intèrprets: Pep Ricart, Núria Herrero, Rut Quiles

Data i lloc: 10 de novembre al Teatre de Salt.

Adaptació de Guillem Jordi Graells del conte de Jordi Sierra i Fabra

AGENDAD'AUTOR J.B.

Teatre de Ponent celebra 15 anys

La sala alternativa de Granollers, Teatre de Ponent, celebra el quinzè aniversari amb una festa. Hi ha confirmada l'assistència de l'alcalde de Granollers, Josep Mayoral, i del conseller de Cultura, Ferran Mascarell, entre altres representants institucionals. L'equip liderat per Frederic Roda presentarà un audiovisual d'alguns dels projectes aixecats en aquest llarg període, a més de fer recompte del nombre de produccions i espectadors, demostrant que cal equilibrar la potència de propostes escèniques de Barcelona amb la visualització a la resta del territori.

CELEBRACIÓ 15 ANYS

Teatre de Ponent

Lloc i dia: al Teatre de Ponent, dimecres, a les 19 hores.

Pedra a pedra, es marca camí

Tian Gombau presenta des d'avui i fins al 15 de desembre el seu espectacle per a privilegiats. Tots els que van veure'l, el Nadal del 2008, encara en guarden un entranyable record. L'artista continua traslladant la seva maleta amb uns personatges fets de pedres trobades a la platja amb alguna llauna rovellada. Ha fet més de 1.000 funcions arreu del món i ha guanyat una pila innumerable de premis. La capacitat és limitada, fins a 100 persones, perquè els espectadors envolten la petita història asseguts dalt mateix de l'escenari.

PEDRA A PEDRA

Cia. Teatre de l'Home Dibuijat

Directora: Rosa Díaz

Intèrpret: Tian Gombau

Lloc i dies: Sant Andreu Teatre (SaT!), Neopàtria, 54, fins al 15 de desembre.

Penombra. El grup es distancia de la llum, com en aquesta imatge del Grec del 2010. JOSEP AZNAR

Al darrere de la llum

Teatro de los Sentidos torna. Si fa uns anys ja experimentava a *La trastienda* una reflexió per exercitar fórmules per al bon viure i el bon morir, ara, després d'una gira europea, tornen al seu caliu amb la peça repensada. Per a la companyia, una persona és la suma d'allò que li desperta curiositat i sorpresa amb allò que permet enfrontar-se al misteri. Els habitants de Teatro de los Sentidos conviden a explorar en la part fosca d'un mateix, agafant l'espectador (viatjant) de la mà i descobrint alguna veritat íntima de manera respectuosa i sempre amb un fil de veu i de llum.

PETITS EXERCICIS PEL BON MORIR

Cía. Teatro de los Sentidos

Direcció: Enrique Vargas

Lloc i dia: a El Polvorí, des de demà fins al 26 de gener.

19
CULTURA
06.12.2013

ESPECTACLES
DE QUALITAT
O ESPECTACLES
PER SOBREVIVRE
Jornades CREA

L'Associació de Teatre per a Tots els Públics organitza unes jornades per donar valor als espectacles, trobar punts de col·laboració en el sector i superar amb escreix les expectatives del públic potencial que assisteix a muntatges per a públic familiar.

Lloc i dia: al Mas de Miravall, a Juneda, des de dimecres a les deu del matí fins dijous al migdia

Teatre